

INTERVIURI ȘI ARTICOLE DE NEUITAT

De-a lungul celor peste 25 de ani de existență a publicației CURIERUL ROMÂNESC am prezentat interviuri cu o seamă de personalități ale exilului românesc, dar și cu români aflați la conducerea țării după 1990.

Interviurile realizate între 1980 și 1995 au fost deja strânse în volumul "Exil - oameni și idei", iar interviurile realizate după această dată și până în prezent vor fi strânse în volumul "Oameni și idei" ce va apărea în curând.

Multe din interviurile publicate în volumul "Exil - oameni și idei" n-au ajuns la cititorii publicației CURIERUL ROMÂNESC, iar unii dintre cei intervievați, dispăruți dintre noi, au fost uitați sau sunt necunoscuți celor mai mulți din România de astăzi, în special celor născuți după 1989. Mulți din cei intervievați povestesc despre viața în închisorile și lagărele comuniste, lucru care se vrea uitat de cei care au făcut parte din structurile superioare ale partidului comunist, de cei care au fost profesori la școala de indoctrinare comunistă "Ștefan Gheorghiu", de cei care fără rușine prezintă astăzi comunismul ca pe o ideologie nepericuloasă, ca un "trend" inofensiv. Doresc să vă prezint spicuri din interviurile cu acești eroi ai exilului și să dau posibilitatea celor mai mulți cititori să afle cum a fost să trăiești în exil, dacă ne-am gândit la cei de acasă, dacă am fost uniți la nenorocire pentru că aparțineam aceleiași etnii, sau dacă ne-am pierdut printre cetățenii țărilor unde am fost adoptați și n-am mai vrut să ne considerăm români, dacă am informat Occidentul despre regimul inuman la care a fost supus poporul român în timpul comunismului și în special al regimului ceaușist, dacă acțiunile noastre din exil

prin care am informat Occidentul despre situația din România au avut vreun impact la conducătorii statelor din Occident, etc. Cum a fost?

Am reluat spicuri din interviurile realizate în anii trecuți cu colaboratorii noștri Constantin Mares, Mihai Cismărescu, Ștefan Baciu, Ion Rațiu și Horia Georgescu. Și voi continua cu alți eroi ai exilului românesc pe care i-am prezentat în CURIERUL ROMÂNESC.

Dar în CURIERUL ROMÂNESC, de-a lungul anilor, am publicat și articole scrise de mari personalități ale timpului care oglindesc situația din România în timpul dictaturii comuniste, articole care nu mai sunt astăzi accesibile cititorilor, mai ales pentru că la vremea aceea nu multe ziare și reviste se încumetau să le publice. De aceea voi publica, în afară de interviurile cu mari personalități ale exilului, și unele articole de neuitat care au apărut în paginile publicației CURIERUL ROMÂNESC.

În numărul trecut am republicat un articol trimis la redacție de către rabinul dr. David Șafran, pe care l-am publicat în CURIERUL ROMÂNESC numărul 9-10 din ianuarie-februarie 1981, iar în numărul acesta voi republica un alt articol trimis la redacție de către rabinul dr. David Șafran și apărut în CURIERUL ROMÂNESC în numărul 11-12 din martie-aprilie 1981. Ca întotdeauna, am păstrat ortografia autorului.

Silvia Constantinescu.

RABIN DR. DAVID ȘAFRAN: "VANDALISM"

Să furi cărți de la bibliotecile publice nu-i frumos.

Dar să devastezi aceste biblioteci evreiești, confiscând pentru tine miile de volume, pentru folosință proprie, e oare logic, uman?!

Știu un singur lucru, că-n 1947, Comitetul Democrat Evreesc - C.D.E. - politrucii evrei ai Partidului Comunist, au șters cu buretele următoarele biblioteci evreiești din București:

Biblioteca Templului Coral cu 50 000 volume;

Biblioteca Organizației Sioniste cu 40 000 volume;

Biblioteca Tarbut - Ebraică cu 20 000 volume.

Sălile au fost închise, cărțile bune le-a confiscat Rosen, restul au fost depozitate, și nimeni nu le-a mai văzut.

O muncă de decenii, unde generații de donatori și întemeietori le-au înzestrat cu arsenalul cultivării, a dragostei și dăruirii, toată truda acestor generații a fost curmată din dorința de acaparare partinică, de răsturnare a valorilor morale.

A confisca o bibliotecă e altceva decât a desființa o școală sau un spital.

C.D.E. a desființat NUMAI în București: 20 de școli primare, 4 licee, 3 spitale, 2 școli de meserii, un azil de bătrâni, plus alte instituții evreiești.

Cu bibliotecile, vandalismele au provocat lupte de stradă, unde evreii în 1947-48 nu s-au lăsat cucerțiți cu ușurință.

În sediile sioniste din strada Anton Pann 5 tineri evrei au apărut cu sîngele lor căminurile sioniste, zile și nopți. Teoretic, autoritățile comuniste NU s-au amestecat, lăsînd ca evreii să se frece între ei.

Pe ei nu-i jena dacă se ciorovăiau între ei.

Numai că agenții evrei au fost mai barbari ca hitleriștii.

Eu însumi am văzut în cabinetul lui Leibovici Șerban cărți ebraice mînjite cu sîngele apărătorilor lor.

Și cînd l-am întrebant pe fostul sionist Șerban de ce a tolerat o asemenea crimă de CONFISCARE, mi-a răspuns:

"- Pe mine mă întrebați? Să răspundă Moses Rosen pentru treaba aceasta, căci pentru ASTA l-am ales ca Șefrabim."

Deci a fi Șefrabim la comuniști înseamnă a confisca cultura judică.

Cîte victime are la activul său podoaba aiasta proletară, atîtea fire cît are barba sa apostolică, nu poate îndestula cariera lui blestemată.

Dacă ar ști taică-său, care era rabin cult, de păcatele fiului său, nu ar mai avea liniște în mormîntul său.

De aceea Rosen a adus rămășițele pămîntene ale părinților săi în Israel, pentru a se ruga în voie.

Rosen are acces liber în cimitirele israeliene.

Căci viața sa particulară - cît și publică - e un imens cimitir.

Toată generația lui Rosen moare cu zile. Fiecare om luptă să lase ceva după urma lui: fapte, amintiri

duioase, o vorbă de duh.

Ce lasă Rosen pe pămînt?

Imoralitate

Abuzuri

Minciuni

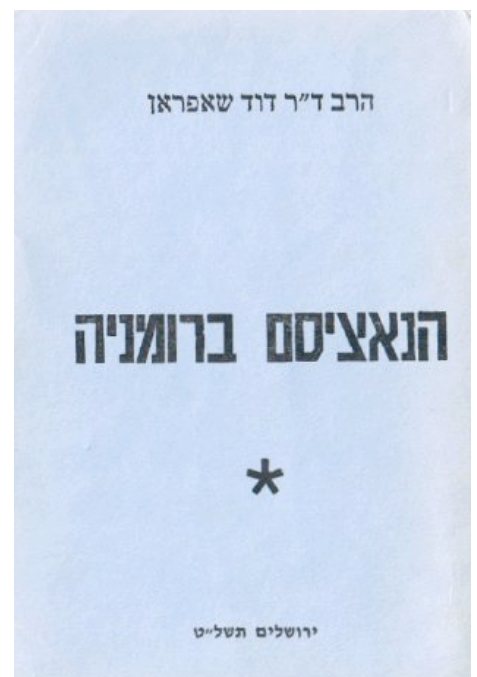
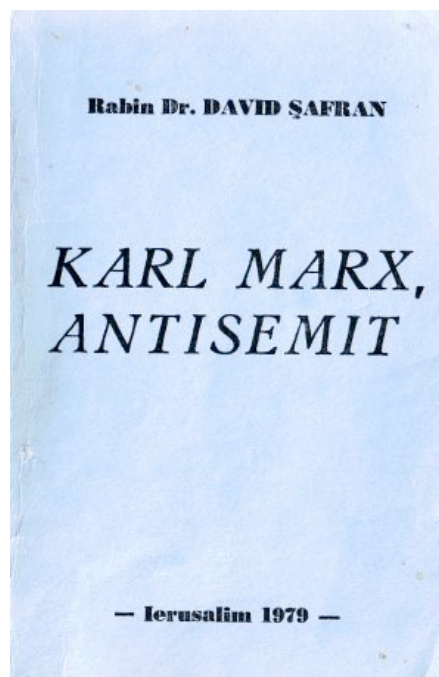
Iluzii deșarte

Blesteme.

De va veni să trăiască în Israel, nu doar în vizite, eu nu-l îndieez.

Prea mulți îi vor cere socoteală.

Căci și-a bătut joc în mod barbar de frații lui, de evrei.



Copertile 1 și 4 ale lucrării bilingve "Karl Marx, antisemit" a rabinului dr. David Șafran. Acest exemplar a fost trimis redacției publicației CURIERUL ROMÂNESC de către autor în 1981.